

DIECEZJA JOLIET

POLITYKA DOTYCZĄCA WYKORZYSTYWANIA SEKSUALNEGO NIELETNICH

Uwzględniająca zmiany z lutego 2013

I. WPROWADZENIE

Konferencja Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych dnia 14-go czerwca 2002 przyjęła *Kartę Ochrony Dzieci i Młodzieży*. W dniu 8-go grudnia 2002 roku Papież Jan Paweł II zaaprobował *Podstawowe Normy Dotyczące Postępowania z Oskarżeniami o Wykorzystywanie Seksualne Nieletnich*. W czerwcu 2005 roku zarówno Karta jak i Normy zostały uaktualnione, a w 2011 roku Karta doczekała się nowelizacji, która miała na celu potwierdzenie głębokiego zaangażowania Kościoła w stworzenie bezpiecznego środowiska dla dzieci i młodzieży.

Diecezja Joliet wdrożyła politykę dotyczącą wykorzystywania seksualnego dzieci po raz pierwszy 14-go czerwca 1990 roku. Jej nowelizacje miały miejsce we wrześniu 1993, czerwcu 1997, czerwcu 2003, oraz lipcu 2008 roku. Podobnie jak poprzednie zmiany, celem obecnej nowelizacji jest zapewnienie zgodności Polityki z postanowieniami *Karty Ochrony Dzieci i Młodzieży*, oraz *Podstawowych Norm Dotyczących Postępowania z Oskarżeniami o Wykorzystywanie Seksualne Nieletnich*.

Celem Polityki jest zagwarantowanie odpowiedniej reakcji na oskarżenia o wykorzystywanie seksualne nieletnich i dorosłych osób bezbronnych przez kler, seminarzystów, zakonników, pracowników, czy wolontariuszy. Polityka ta dąży do zapobiegania wykorzystywaniu poprzez: odpowiednią edukację i lustrację, zgłaszanie sytuacji wykorzystywania, zapewnianie wsparcia duchowego osobom dotkniętym wykorzystywaniem, oraz postępowanie z oskarżeniami.

Wszyscy księża i seminarzyści, jak również wszyscy pracownicy i wolontariusze powinni otrzymać egzemplarz Polityki, oraz pokwitować jego otrzymanie. Kopia polityki ma również być dostępna na diecezjalnej stronie internetowej.

II. DEFINICJE

A. WYKORZYSTYWANIE SEKSUALNE

Wykorzystywanie seksualne rozumiane jest jako jakiekolwiek zachowanie o charakterze seksualnym z udziałem nieletniego lub dorosłej osoby bezbronnej, które jest prawnie zabronione i/lub jest niezgodne z nauczaniem moralnym Kościoła, a w które to zachowanie zaangażowany jest pracownik lub wolontariusz diecezji lub parafii. Definicja obejmuje również pozyskiwanie, posiadanie lub rozpowszechnianie obrazów pornografii dziecięcej w celu osiągnięcia satysfakcji seksualnej, bez względu na rodzaj medium do tego celu wykorzystany.

B. Relacja Duszpasterska

Relacja Duszpasterska zostaje nawiązana pomiędzy ludźmi poprzez otoczenie jednej osoby przez drugą opieką lub posługą. W relacji duszpasterskiej występują księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonnicy, jak również pracownicy i wolontariusze.

C. Pracownik

Pracownikiem jest osoba, która otrzymuje wynagrodzenie za pracę na rzecz agencji diecezjalnej, parafii lub szkoły.

D. Wolontariusz

Wolontariuszem jest osoba, która nie otrzymuje wynagrodzenia za jakąkolwiek działalność na rzecz agencji diecezjalnej, parafii lub szkoły.

E. Nieletni

Osoba, która nie ukończyła 18-go roku życia określana jest jako nieletnia.

F. Bezbronny Dorosły

Jako bezbronny dorosły określana jest osoba, która długoterminowo pozbawiona jest możliwości rozsądnego działania (**Kanon 99**), jak również osoba, która ze względu na niepełnosprawność umysłową lub fizyczną jest niezdatna do ochrony samej siebie przed wykorzystywaniem seksualnym.

G. Dyrektor ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży

Dyrektor ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży, określany również w skrócie jako „Dyrektor”, jest powoływany przez Biskupa do nadzorowania działalności Biura ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży.

III. POLITYKA

A. Gojenie Ran i Pojednanie

1. Duszpasterstwo w Stosunku do Ofiar

Koordinator Pomocy Pokrzywdzonym, powoływany przez Biskupa, ma za zadanie koordynowanie działań mających na celu niesienie niezwłocznej pomocy duszpasterskiej osobom, które zgłaszają, iż były wykorzystywane seksualnie jako nieletni, bądź bezbronni dorośli. Opieka ta ma za zadanie rozpoczęcie procesu gojenia ran, oraz pojednania.

Diecezja Joliet ma za zadanie pomoc wykorzystywanym osobom w procesie gojenia ran. Z tego powodu celem jej jest zapewnienie odpowiedniej reakcji duszpasterskiej na zarzuty wykorzystywania seksualnego w sposób niezwłoczny, bezpośredni, kompletny i poufny.

Odpowiednia pomoc jest zapewniona ofiarom w oparciu o zalecenia Komisji Rewizyjnej. Pomoc może polegać na doradztwie, pomocy duchowej, grupach wsparcia lub innych formach pomocy socjalnej.

2. Duszpasterstwo w Stosunku do Oskarżonych

Diecezja podejmie odpowiednie kroki w celu ochrony reputacji osoby oskarżonej podczas trwania dochodzenia w sprawie podejrzenia wykorzystywania seksualnego. Osoba ta będzie zachęcana do skorzystania z pomocy radcy prawnego zarówno cywilnego jak i kanonicznego. Po dochodzeniu wstępnym oskarżony ksiądz/diakon może zostać skierowany na odpowiednią ewaluację psychologiczną lub medyczną, o ile nie będzie to przeszkadzało w dochodzeniu prowadzonym przez władze świeckie.

W sytuacji gdy oskarżenie okaże się bezpodstawne, diecezja zapewni osobie niesłusznie oskarżonej odpowiednią pomoc duszpasterską, między innymi doradztwo psychologiczne. Dołożone będą wszelkie starania by oczyścić dobre imię osoby niesłusznie oskarżonej (*Normy USCCB Nr 13*).

3. Duszpasterstwo w Stosunku do Wspólnoty

We wspólnotach wiernych, gdzie wykorzystywanie seksualne miało miejsce lub skąd ksiądz/diakon został odsunięty od posługi dojdzie do spotkania pomiędzy przedstawicielem Zespołu Reagowania

Duszpasterskiego z przedstawicielami dotkniętej wspólnoty. Zespół Reagowania Duszpasterskiego zapewni dotkniętej wspólnocie opiekę (duchową i psychologiczną), o ile zostanie zgłoszona taka potrzeba.

Członkiem Zespołu Reagowania Duszpasterskiego jest Biskup lub jego przedstawiciel. Członkami Zespołu mogą być następujące osoby lub ich przedstawiciele: kurator szkół katolickich, Dyrektor ds. Edukacji Religijnej, proboszcz lub kierownik jednostki, przełożony zakonny, oraz eksperci w dziedzinie postępowania z urazami i interwencji.

B. Zapobieganie

1. Edukacja

Diecezja promuje bezpieczne środowisko dla dzieci i bezbronnych dorosłych poprzez programy edukacyjne, które zawierają informacje dotyczące wykorzystywania seksualnego, znaków rozpoznawczych, kontroli dostępu do dzieci, odpowiednich granic w relacjach z dziećmi, zgłaszania incydentów, oraz efektów wykorzystywania na ofiary.

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze muszą przedstawić dowód ukończenia kursu *Virtus – Ochroniając Dzieci Boże*, zanim rozpoczną swoją posługę. Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły i regularny kontakt z dziećmi, oraz tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z dziećmi podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne. Dostęp do programu mają również rodzice oraz opiekunowie.

Wszyscy, którzy mają ciągły kontakt z dziećmi są zobowiązani do ponownego udziału w kursie co najmniej raz w roku.

Dzieci i młodzież powinny otrzymać szkolenie odpowiednie do ich wieku (*Karta USCCB Nr 12*).

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze przed rozpoczęciem służby powinni otrzymać egzemplarz *Standardów Postępowania dla Pracujących z Nieletnimi*, oraz pokwitować ich otrzymanie. *Standardy Postępowania* zawierają informacje na temat odpowiednich granic skierowane dla tych, którzy mają regularny kontakt z dziećmi i młodzieżą (*Karta USCCB nr 6*). Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły kontakt z nieletnimi, jak również tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z dziećmi podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne.

Procedury dotyczące zgłaszania incydentów wykorzystywania powinny być łatwo dostępne w fizycznej formie, jak również powinny być okresowo publikowane (*Karta USCCB Nr 2*).

Biuro ds. Kształcenia Księży i Diakonów jest odpowiedzialne za udostępnienie programów dotyczących czystości i celibatu, które to programy mają na celu pomóc klerowi żyć w powołaniu w sposób oddany i pełny (*Karta USCCB Nr 17*).

2. Lustracja

Wszyscy księża, seminarzyści, kandydaci do diakonatu, zakonni, pracownicy i wolontariusze są zobowiązani do poddania się, przed rozpoczęciem służby, sprawdzeniu przeszłości. Wymóg ten dotyczy wszystkich, którzy mają ciągły kontakt z nieletnimi, jak również tych, którzy potencjalnie mogą znaleźć się sam na sam z dziećmi podczas wydarzeń organizowanych przez parafie, szkoły lub programy katechetyczne. Przeszłość jest sprawdzana na podstawie materiałów organów ścigania lub innych instytucji (*Karta USCCB Nr 13*). Badania te dla osób, które mają ciągły kontakt z nieletnimi będą przeprowadzane co pięć lat.

Wszyscy seminarzyści, księża eksternistyczni, kandydaci do diakonatu, oraz pracownicy diecezjalni i parafialni są zobowiązani do przekazania próbek odcisków palców w celu przeprowadzenia sprawdzenia przeszłości. Próbkami odcisków palców zostaną przekazane Policji Stanowej Stanu Illinois oraz do Federalnego Biura Śledczego w celu uzyskania pozytywnej weryfikacji przed rozpoczęciem zatrudnienia.

Pobranie próbek odcisków palców zostanie przeprowadzone przez zleceniobiorcę zatwierdzonego przez Diecezję Joliet. Gdy zajdzie taka potrzeba, otrzymane wyniki zostaną przeanalizowane przez Diecezję oraz jej radcę prawnego.

Sprawdzanie przeszłości jedynie na podstawie danych osobowych będzie przeprowadzone wyłącznie u wolontariuszy, oraz przy powtórnych badaniach u osób, u których tego typu badanie było wcześniej przeprowadzone.

Nikt, wobec kogo istnieje uprawdopodobnione podejrzenie o dopuszczenie się wykorzystywania seksualnego nie zostanie dopuszczony do duszpasterstwa, nie zostanie zatrudniony i nie może służyć jako wolontariusz w jakiegokolwiek agencji diecezjalnej, parafii, czy szkole.

a. Pracownicy

Każdy kandydat na stanowisko diecezjalne, parafialne lub szkolne musi wypełnić aplikację, która powinna zawierać:

1. Historię zatrudnienia łącznie z zajmowanymi stanowiskami, okresem zatrudnienia, nazwiskami bezpośrednich przełożonych, numerami telefonów, oraz powodem odejścia z pracy.
2. Jakiegokolwiek zarzuty wobec aplikanta dotyczące incydentów wykorzystywania fizycznego lub seksualnego – zarówno oskarżenia na stopie cywilnej jak i karnej.
3. Podpisaną zgodę na udostępnienie planowanemu pracodawcy historii zatrudnienia aplikanta, oraz dane kontaktowe do co najmniej dwóch osób spoza rodziny aplikanta, które mogą udzielić aplikantowi referencji.

Osoby zatrudniające muszą sprawdzić historię zatrudnienia oraz dostarczone referencje. Wszelkie dokumenty dotyczące tego muszą pozostać w teczce personalnej pracownika przez okres jego/jej zatrudnienia.

b. Wolontariusze

Wszyscy wolontariusze powinni wypełnić kwestionariusz dostarczony przez jednostkę dla której zamierzają ofiarować swój czas.

c. Usługodawcy

Wszyscy usługodawcy (np. serwis sprzątający) są zobowiązani do przekazania diecezji/parafii/szkole kopii wyników sprawdzenia przeszłości osób, które będą zatrudnione w danej lokalizacji diecezjalnej. Usługodawca powinien przedstawić również pisemne oświadczenie, iż żadna z wymienionych osób nigdy nie była aresztowana lub skazana za jakiegokolwiek przestępstwo, iż usługodawca nie jest w posiadaniu informacji o ewentualnych zarzutach dotyczących wykorzystywania seksualnego lub uzależnień, oraz iż osoby te są odpowiednie do pracy w miejscu, gdzie mogą mieć kontakt z nieletnimi. Informacje te powinny być przechowywane w poufnej teczce, łącznie z wynikami badań przeszłości innych pracowników i wolontariuszy.

d. Członkowie Zgromadzeń Zakonnych

W sytuacji gdy osoba zakonna zostanie skierowana do pracy lub zamieszkania w instytucji lub parafii, jej odpowiedni przełożony zakonny powinien przedstawić Biskupowi pisemne oświadczenie potwierdzające zdolność do duszpasterstwa, oraz ujawniające ewentualne zarzuty co do wykorzystywania seksualnego.

e. Księża/Diakoni

W sytuacji gdy ksiądz/diakon pragnie podjąć pracę na terenie Diecezji Joliet, jego Biskup przełożony lub przełożony zakonny powinien dostarczyć do Biskupa Diecezji Joliet pisemne oświadczenie potwierdzające zdolność do duszpasterstwa, oraz ujawniające ewentualne zarzuty co do wykorzystywania seksualnego.

Żaden ksiądz/diakon Diecezji Joliet, na którym ciążyą uprawdopodobnione zarzuty co do wykorzystywania seksualnego lub który dopuścił się wykorzystywania seksualnego nie może uzyskać pozwolenia na przeniesienie do innej diecezji.

f. Kandydaci do Kapłaństwa oraz Diakonatu

Diecezja Joliet korzysta z odpowiednich metod lustracyjnych i kwalifikacyjnych w celu oszacowania zdolności kandydatów na seminarzystów lub do programu dla diakonów. Dodatkowe oceny będą dokonywane podczas procesu kształcenia. Dla każdego z seminarzystów/kandydatów do diakonatu stworzony będzie kompletny portret psychologiczny, zanim zostanie on dopuszczony do kapłaństwa/diakonatu.

C. Reakcja na Zarzuty

1. Zgłaszanie

Każda osoba, zarówno parafianin, pracownik czy wolontariusz, która ma uzasadnione obawy, iż mogło dojść do wykorzystywania seksualnego przez członka kleru, seminarzystę, zakonnego czy pracownika, ma moralny obowiązek powiadomienia odpowiednie władze świeckie o incydencie lub podejrzeniach (*Karta USCCB Nr 4*).

Według prawa stanu Illinois niektóre grupy osób (personel szkolny, przedszkolny czy pozaszkolny) są uważane jako zobowiązane do zgłaszania i muszą powiadomić Departament ds. Dzieci i Spraw Rodziny (DCFS) o każdej sytuacji, w której mają uzasadnione podejrzenie, iż doszło do fizycznego lub seksualnego wykorzystywania nieletniego. Członkowie kleru są zobowiązani do zgłaszania sytuacji wykorzystywania seksualnego nieletnich. Zgłoszenie wykorzystywania osoby bezbronnej powinno nastąpić do odpowiedniej agencji stanowej.

Sytuacja wykorzystywania powinna zostać również zgłoszona do Koordynatora Pomocy Pokrzywdzonym. Skargi dotyczące osób będących członkami zgromadzeń zakonnych powinny być skierowane do Koordynatora Pomocy Pokrzywdzonym, jak również do odpowiedniego przełożonego zakonnego.

Odpowiednie procedury co do składania skarg dostępne są na diecezjalnej stronie internetowej, w parafiach lub biurach diecezjalnych oraz powinny być okresowo publikowane.

Osoba zgłaszająca podejrzenie zaistnienia wykorzystywania seksualnego będzie traktowana z należytym szacunkiem i wrażliwością duszpasterską. Pokrzywdzeni będą zachęceni do zgłoszenia i otrzymają pomoc w zgłoszeniu przypadku wykorzystywania do odpowiednich władz świeckich (*Karta USCCB Nr 4*).

2. Ocena i Ustalenia

- a. Biskup zostanie niezwłocznie powiadomiony o jakimkolwiek podejrzeniu. Jeżeli uzna On, po konsultacjach, iż podejrzenie to może okazać się choćby z pozoru prawdziwe, oraz iż nie jest w sposób oczywisty fałszywe i frywolne, rozpocznie się proces dochodzenia. (*Pytania i Odpowiedzi Dotyczące Kanonicznego Procesu Rozpatrywania Skarg Dotyczących Wykorzystywania Seksualnego Dzieci*). Dochodzenie to w żadan sposób nie będzie stało na przeszkodzie dochodzeniu prowadzonemu na szczeblu stanowym bądź federalnym.
- b. Biskup powiadamia o podejrzeniu Dyrektora Biura ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży (dalej – „Dyrektor”), który z kolei powiadamia o tym Komisję Rewizyjną. Natępnie Biskup wyznacza Dyrektora do nadzoru dochodzenia. Dochodzenie to przeprowadzone będzie przez zawodowych śledczych, oraz mogą w nim uczestniczyć inne kompetentne osoby, jak na przykład diecezjalny radca prawny, czy członkowie Komisji Rewizyjnej.
- c. Komisja Rewizyjna przedstawia Biskupowi swoje wnioski dotyczące podejrzenia wykorzystywania seksualnego, oraz zdolności oskarżonego do duszpasterstwa (*Karta USCCB Nr 2*). Może się zdarzyć, iż Komisja Rewizyjna uzna za konieczne przeprowadzenie bezpośredniej rozmowy z osobą wnoszącą skargę, osobą oskarżoną, albo innymi osobami, w celu uzyskania dodatkowych informacji. Komisja Rewizyjna może również, o ile uzna za stosowne, przekazać Biskupowi także inne informacje.
- d. Decyzja o tym, czy uprawdopodobniony został fakt zaistnienia wykorzystywania seksualnego, oraz jakie kroki zostaną podjęte co do oskarżonej osoby leży wyłącznie w gestii Biskupa. W przypadku kleru Diecezji Joliet sprawa zostanie, zgodnie z Prawem Kanonicznym, przekazana do Kongregacji ds. Wiary w Rzymie.
- e. Po zaznajomieniu się ze sprawą Kongregacja przekaże Biskupowi zalecenia co do odpowiedniego procesu kanonicznego, który powinien mieć miejsce.

ANEKS

KOMISJA REWIZYJNA

Komisja Rewizyjna jest organem doradczym w stosunku do Biskupa, zajmującym się podejrzeniami dotyczącymi wykorzystywania seksualnego nieletnich i dorosłych osób bezbronnych, oraz sprawami z tym związanymi. (*Karta USCCB Nr 2, Normy USCCB Nr 5*).

A. Członkowie

W skład Komisji Rewizyjnej, której członkowie powoływani są przez Biskupa, wchodzi nie mniej niż dziewięć i nie więcej niż jedenaście osób, wyróżniających się rzetelnością i zdrowym rozsądkiem. Większość z członków komisji powinny stanowić osoby świeckie, nie będące pracownikami diecezjalnymi.

Członkowie komisji powinni posiadać specjalistyczną wiedzę z zakresu: opieki socjalnej, prawa, szkolnictwa, postępowania z wykorzystywaniem seksualnym nieletnich, bądź klinicznym leczeniem zaburzeń na tle seksualnym. Po jednym z członków powinni być: rodzic posiadający nieletnie dziecko, oraz proboszcz. O ile możliwe, jednym członkiem powinna być osoba, która jako nieletni była ofiarą wykorzystywania seksualnego, albo rodzic takiej osoby.

Każdego roku członkowie Komisji wybierają spośród siebie przewodniczącego i wice-przewodniczącego.

Komisja może korzystać z doradców, którymi mogą być przedstawiciel Biskupa, prawnik prawa kanonicznego, Propagator Sprawiedliwości, Kanclerz, prawnik diecezjalny, oraz Koordynator Pomocy Pokrzywdzonym.

B. Kadencja

Członkowie Komisji powoływani są na pięcioletnią kadencję, która może zostać przedłużona maksymalnie o kolejne pięć lat (*Normy USCCB Nr 5*). Biskup może odwołać członka w dowolnym czasie.

C. Zebrania

Rada Rewizyjna zbiera się gdy zajdzie taka potrzeba lub co najmniej raz w roku. Członkowie powinni uczestniczyć w zebraniach osobiście, lecz akceptowalne jest uczestnictwo poprzez rozmowę konferencyjną.

D. Obowiązki

Członkowie Komisji Rewizyjnej:

- Doradzają Biskupowi w kwestiach oceny zarzutów dotyczących wykorzystywania seksualnego nieletnich, oraz podejmowania decyzji co do zdolności duchownego do duszpasterstwa.
- Dokonują okresowej rewizji diecezjalnych reguł i procedur dotyczących postępowania z wykorzystywaniem seksualnym nieletnich.
- Doradzają Biskupowi, na jego prośbę, we wszystkich kwestiach dotyczących przeszłych jak i przyszłych spraw.
- Zaznajamiają nowych członków z działalnością komisji, oraz przedstawiają im egzemplarz *Duszpasterskich Reguł Dotyczących Wykorzystywania Seksualnego Nieletnich*, oraz *Kartę Ochrony Dzieci i Młodzieży*, jak również inne stosowne materiały.
- Biorą udział we wszystkich zebraniach, w szczególności tych, które dotyczą indywidualnych spraw.

E. Kryteria przy Przygotowywaniu Rekomendacji

- Komisja podejmuje decyzję co do przedstawienia rekomendacji Biskupowi zwykłą większością głosów.
- Członkowie mogą uczestniczyć w zebraniu osobiście, bądź korzystając z dostępnych technologii.
- Przy rozpatrywaniu zarzutu dotyczącego wykorzystywania seksualnego każdy członek komisji ocenia całość przedstawionego materiału dowodowego i stwierdza, czy przedstawiony zarzut wydaje się uprawdopodobniony, czy też nie.

F. Komunikacja

Do zadań Biskupa należy zapewnienie bez zbędnej zwłoki domniemanej ofiarze, oraz oskarżonemu odpowiednich informacji co do postępu sprawy.

G. Poufność

Przebieg obrad Komisji Rewizyjnej, oraz wysunięte przez nią wnioski objęte są ścisłą klauzulą poufności. Wyłącznie Biskup, oraz osoba przez niego autoryzowana, mogą przekazać informacje domniemanej ofiarze, oskarżonemu, mediom, oraz innym osobom.

DYREKTOR BIURA DS. OCHRONY DZIECI I MŁODZIEŻY

Do obowiązków Dyrektora Biura ds. Dzieci i Młodzieży należą między innymi:

- Nadzorowanie wdrażania tej Polityki
- Regularne przedstawianie Biskupowi i Komisji Rewizyjnej raportów dotyczących wdrażania tej Polityki, oraz postępu dochodzenia w indywidualnych sprawach.
- Nadzorowanie pracy Koordynatora Pomocy Pokrzywdzonym.
- Występowanie w roli centralnej osoby w sprawach dotyczących wykorzystywania dzieci, w stosunku do innych członków Kurii Diecezjalnej i radcy prawnego.
- Przechowywanie wszelkich akt dotyczących ochrony dzieci, oraz wykorzystywania dzieci.
- Zapewnianie obsługi administracyjnej Komisji Rewizyjnej.
- Przygotowywanie do corocznego audytu.
- Publikowanie, zarówno w środowisku wewnętrznym Kościoła, jak i na zewnątrz, informacji dotyczących starań Diecezji Joliet w celu zapobiegania wykorzystywaniu nieletnich, oraz procesu gojenia ran powstałych na skutek wykorzystywania.

KOORDYNATOR POMOCY POKRZYWDZONYM

Do obowiązków Koordynatora Pomocy Pokrzywdzonym należą między innymi:

- Przyjmowanie zgłaszania zarzutów dotyczących wykorzystywania seksualnego nieletnich i bezbronnych dorosłych.
- Wysłuchiwanie, ze współczuciem, pokrzywdzonych opowiadających o swoich doświadczeniach i obawach.
- Powiadamanie pokrzywdzonych o ich prawie do zgłoszenia zarzutów do odpowiednich władz świeckich, oraz informowanie pokrzywdzonych, iż otrzymają wsparcie, jeżeli zdecydują się zgłosić.
- Informowanie Biskupa o zarzutach, łącznie z anonimowymi skargami, oraz skargami, które nie zawierają wystarczającej ilości informacji.

POROZUMIENIA CO DO ZACHOWANIA TAJEMNICY

Diecezja nie będzie stroną porozumień, które zobowiązywałyby strony do zachowania tajemnicy co do warunków ugody, za wyjątkiem sytuacji gdy to pokrzywdzona strona zarząda zachowania tajemnicy i zostanie to zawarte w tekście porozumienia (*Karta USCCB Nr 3*).

AKTA I RAPORTY

Dyrektor przechowuje dokumentację, zarówno pisemną jak i elektroniczną, dotyczącą jakichkolwiek informacji uzyskanych przez Komisję, jej ocen i decyzji.

Wszystkie wyżej wymienione dokumenty są oznaczone jako poufne, jednakże przedstawiciele organów ścigania otrzymają jakiegokolwiek informacje, które są niezbędne do wykonywania ich obowiązków.

Informacje i dokumenty przygotowane przez profesjonalistów, a dotyczące zdrowia psychicznego, łącznie z informacjami o uzależnieniach są przechowywane i udostępniane na podstawie odpowiednich postanowień prawa stanu Illinois i prawa Federalnego.

Diecezja w sposób jawny i otwarty, lecz z zachowaniem nakazanej prawem poufności i prywatności, udziela informacji dotyczących wykorzystywania seksualnego, w szczególności wspólnotom wiernych bezpośrednio dotkniętym (*Karta USCCB Nr 7*).

Diecezja publikuje coroczny raport na temat postępu wdrażania tej polityki, oraz współdziała z Narodową Komisją Rewizyjną przy audycie przeprowadzanym przez nią.

PUBLIKACJA POLITYKI

Kopia niniejszej polityki, oraz wszelkie poprawki do niej powinny zostać przedłożone Konferencji Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych w przeciągu trzech miesięcy od ich przyjęcia (*Normy USCCB Nr 2*).